

faste Ejendomme, den saakaldte Halvprocentsafgift af 8. Februar 1810. Den er ligeledes ændret forskellige Gange. Det er altsaa Lovbestemmelser, der naa omtrent et Aarhundrede tilbage i Tiden, det her drejer sig om. Det er ogsaa klart, at der her tiltrænges en Revision, der gør det hele mere tidssvarende og lettere overskueligt. Det er jo ogsaa en overordentlig vigtig Gruppe af Afgifter, disse Stempel-, Overdragelses- og Tinglæsningsafgifter m. m. De gribe ind i saa godt som alle Retsforhold, i det daglige Livs Forhold, i alle Forretningsforhold. De have endvidere en betydelig fiskal Interesse, en betydelig Interesse for Statskassen.

De Lovforslag, jeg her taler om, og som foreslaas ændrede ved de to Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at forelægge, Lovforslaget om Stempelafgifter og Lovforslaget om Tinglæsningsafgifter m. m., indbringe i Forbindelse med Halvprocentsafgiften for Tiden ca. 7,875,000 Kr., altsaa en ganske betydelig Del af vore Statsindtægter, men ved de Ændringer, jeg her foreslaar, vil Indtægten komme op paa 10,625,000 Kr. Den 10. Februar 1909 nedsatte daværende Finansminister Brun en Kommission, der skulde tage Stempelovens Revision under Overvejelse og samtidig overveje og stille Forslag til en Revision af Tinglæsningsafgifterne m. m. Kommissionens Opgave var jo nærmest den at ændre de paagældende Lovbestemmelser efter Tidens Krav, ikke særligt det at bringe væsentlig forøgede Indtægter. Imidlertid strammedes den finansielle Knude som bekendt i høj Grad, og allerede, da jeg i Efteraaret 1909 var Finansminister, havde jeg min Opmærksomhed henvendt paa, at Kommissionens Virksomhed burde drejes ind paa ogsaa at give forøgede Indtægter for Statskassen, og jeg rettede i saa Henseende gennem Kommissionens Formand, Generaldirektøren for Skattevæsenet, en Anmodning til Kommissionen, der ogsaa blev velvilligt modtaget. Jeg har siden Sommeren 1910 stadig forfulgt det samme Maal, stadig erindret om og efter Ævne bidraget mit til, at Kommissionen i stærkere og stærkere Grad har haft for Øje, at det, da Statsindtægterne trænge til Forøgelse, vil være umuligt at revidere vor Stempelovgivning uden med en ret betydelig Indtægtsfremgang for Øje. Som ærede Medlemmer ville se, naar de faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kommissionens Betænkning, der følger

med som Bilag til Lovforslaget, og til hvilken Betænkningens Motiver der henvises i Lovforslaget, er det et fortræffeligt Arbejde, der er udført af de Folk, der maa siges at være de betydeligste sagkyndige paa dette særlige Omraade, nemlig Skattedepartementets Embedsmænd med Generaldirektøren i Spidsen og Departementschef Hiort-Lorenzen, der ogsaa er en fremragende Kender paa dette Omraade, assisteret af dygtige Embedsmænd fra de andre Ministerier og Mænd, der med anerkendt Autoritet repræsenterer de forskellige praktiske Erhvervs Interesser, ind i hvilke Lovgivningen om Stempel- og Tinglæsningsafgifter gribe paa saa mangfoldige Maader. Jeg skal ikke nævne disse Mænds Navne, de ville findes i Betænkningen; men de have hver paa sin Vis gjort et dygtigt og meget nyttigt Arbejde for at fremføre dette Forslag, som jeg tror vil befindes i det hele og store fyldstgørende. Jeg skylder ogsaa Kommissionen Tak, fordi den har fuldendt Arbejdet paa saa forholdsvis kort Tid, ganske vist er der gaaet omtrent to Aar, men det er en kort Tid for et Arbejde af en saa vanskelig og indviklet Natur som dette. Kommissionen mente heller ikke at kunne stille mig i Udsigt, at den vilde afgive sin Betænkning før den 19. Februar 1911. Dette Maal havde Kommissionen, som ret naturligt er, stillet sig fra et tidligt Tidspunkt at stræbe hen til, det vil jo sige til Stempelovens 50 Aars Fødselsdag, og det forekom den naturligt, at den sluttede sit Arbejde paa den Tid. Jeg har imidlertid paa Grund af de finansielle Forhold ønsket saa vidt muligt at kunne fremsætte dette Forslag i Aar og har bedt Kommissionen om, at den vilde fremskynde sit Arbejde saa meget, at dette kunde blive muligt, og denne Henstilling har Kommissionen fulgt, idet Betænkningen allerede afgaves til mig ved Midten af Januar. Da Forslaget allerede i Dag ligger paa det høje Tings Bord, haaber jeg, at dette Ting vil følge det samme Spor og under Hensyn til det ønskelige i at faa denne Lovgivning revideret hurtigst muligt og til at faa de betydeligt forøgede Indtægter, som denne Lovgivning tilvejebringer, ind i Statskassen allerede i det kommende Finansaar fremskynde Arbejdet saa meget, at Forslaget i god Tid kan naa det høje Landsting og blive færdigt fra Rigsdagen.

Jeg har paa de allerfleste Punkter holdt mig til Kommissionsbetænkningen, som er enstemmig, og den fremtræder som alle den Art enstemmige Betænkninger